

[Stensballe.]

har forstaaet, har været planlagt for lang Tid siden, men som der heller ikke har kunnet skaffes Penge til. Derfor er vi gaaet ind paa dette Forslag, som tager Sigte paa en Lovgivning af rent midlertidig Karakter.

For Vejarbejdernes Vedkommende er Forholdet det, at der i Kraft af den Ordning, der blev truffet i Folketinget — i 1929—30 var det vist —, er fordelt Vejmillionpenge lige til 1936—37; men det tilsvarende Beløb, som Kommunerne har skullet skaffe, har de i mange Tilfælde ikke kunnet laane.

Det ærede Medlem betonedede, at det, det drejer sig om, er at bringe det almindelige Erhvervsliv i Sving. Ja, men jeg vil da minde det ærede Medlem om, at det ofte har vist sig, at der maa nogen Hjælp til fra det offentlige Side, fra Staten og Kommunerne, og det har ogsaa tidligere været de Konservatives Opfattelse, at man paa den Maade kunde hjælpe til at bringe mere Sving i Erhvervslivet, end det har kunnet komme i ved egen Hjælp. Jeg tror da ogsaa, at den Lovgivning, der har fundet Sted, og den Udsigt til Lovgivning, der har været i de senere Tider, har medvirket til, at der er kommet større Liv i Erhvervslivet, end der har været i hvert Fald det sidste Aar og i Begyndelsen af dette Aar. Folk, som har med Erhvervslivet at gøre, ved, at der er kommet en saadan Lysning; der sælges bedre, der gaar flere Produktionsordrer ind, end Tilfældet har været i de foregaaende Aar. Efter min Mening er derfor de Betragtninger, det ærede Medlem har gjort gældende vedrørende dette Forhold, ikke rigtige. Det ærede Medlem synes næsten at ville gøre en Myg til en Elefant, thi jeg kan ikke indse, at dette, at Staten vil udlaane 4 Mill. Kr. for derigennem at hjælpe til at skaffe Kommunerne billigere Laan til et samlet Beløb af 32 Mill. Kr., end de kan faa paa normal Vis nu for Tiden, skal være et saa ovenud Misbrug af Statens Midler, som det ærede Medlem nærmest synes at ville gøre det til.

Jeg skal hertil kun føje, at det konservative Folkeparti gennem de senere Aar har været med til netop til den Slags Foranstaltninger at bevilge ganske anderledes store Summer. Ved tredje Behandling skal jeg eventuelt, hvis der gives mig Anledning dertil, gøre lidt nærmere Rede herfor.

Stein: Maa jeg til den ærede sidste Taler, som vilde feje alle Betænkeligheder til Side ved den Udtalelse, at det her kun drejer sig om 4 Mill. Kr., sige, at det er jo ikke et Spørgsmaal om 4 Mill. Kr. eller om

32 Mill. Kr., men det er et Spørgsmaal om et System, det er et Spørgsmaal om helt nye Principper. Dette Forslag kan ikke ses som noget isoleret. Forud for det er for ganske nylig gaaet en Lov, hvorved man har bevilget mange Millioner til Byggeri, og forud herfor er atter gaaet en Lov, hvorefter man har oprettet en Krisefond, hvis Omfang overhovedet ikke kan angives, men hvor man dog har været inde paa at antyde meget betydelige Tal: 100 Millioner, 200 Millioner, undertiden derover. Det er dette System, som maa ses i Sammenhæng, og som man, efterhaanden som det hele udvikler sig, maa nære Betænkelighed ved, fordi det tilstræber at lægge alt over paa det offentlige. Man kan ikke gøre dette, uden at man samtidig kommer til at trykke det almindelige Erhvervsliv, og man kan heller ikke ad den Vej — det er vor bestemte Opfattelse — løse de Opgaver, som Krisen lægger paa vort Folk.

Det ærede Medlem mente, at Forholdene i Øjeblikket tegnede lysere, og den højtærede Minister syntes at give ham Tilslutning paa dette Punkt. Det ærede Medlem vilde gøre gældende, at der i den senere Tid har vist sig større Liv indenfor Erhvervslivet. Jeg ved ikke, hvor han har den Opfattelse fra; den er i alle Tilfælde subjektiv, den kan vanskeligt dokumenteres. Jeg tør ikke benægte, at der maaske kan være Omraader, hvor der i Øjeblikket er bedre Forhold, end der har været i den senere Tid, men det vilde være fuldkommen fantastisk at sætte det i Forbindelse med den Lovgivning, vi nu lever under. Allerede paa et tidligere Tidspunkt har Økonomerne villet gøre gældende, at man kunde paaregne, at der i Marts Maaned i Aar vilde vise sig en vis Lettelse i de almindelige Verdensforhold, og man vil i de sidste telegrafiske Beretninger forskellige Steder fra kunne se Konjunkturmeddelelser om dette eller hint, der kan tyde paa en Bedring i Prisniveauet for visse afgørende Raamaterialer. Men noget sikkert er dette ikke. Hvis der er noget om det og det giver Reflekser herhjemme paa de forskellige Arbejdsomraader, er det ikke noget, som den højtærede Minister eller den Lovgivning, vi er inde under, vil kunne tage sig til Indtægt; thi saa sker det, fordi vi er undergivet den almindelige Verdensudvikling.

Naar jeg talte om, at den senere Tids Lovgivning har taget Tilliden bort, tænkte jeg i mit Udgangspunkt paa den Lovgivning, der i vidt Omfang har indført Hensstand med Forpligtelser, Akkord o. s. v. og har grebet dybt ind i de normale Forhold